

4.4.1990

voknoBolzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53**13**

AKCIE NA INFORMAČNÍ BURZE

Proč i dnes musí Vokno prorážet informační blokádu?

Před listopadem 1989 se hodně mluvilo o demokratizaci. Po listopadu se mluví o demokracii, o tom, jak ohromnou demokratickou tradici máme, jací jsme rození demokraté atd. Všechny možné noviny a časopisy jsou nezávislé, všechny sdělovací prostředky. Ale v případě brněnského sporu selhaly. Také díky jejich tendenčnímu informování se situace v polovině března tak vyhrotila. V současné době je již poněkud uklidněná. Přesto se k ní vracíme znovu, i když se to vymyká běžnému obsahu Voknovin, neboť máme za to, že je symptomatická.

Není divu, když naše republika má tak solidní ne-domokratickou, totalitní tradici, v níž většina z nás vyrůstala a byla formována. Málo toho víme o vnitřní zkáze jednotlivce, jak se totalita podepsala na každém z nás, jak jsme ji infiltrovali, aniž o tom víme a aniž jsme ochotni si to připustit. Většina z nás by chtěla být nezávislá a chtěla by žít v demokratickém systému. Někteří o to usilují. Je však mnoho těch, kteří žijí stále v očekávání směrnic, příkazů, v domnění, že jim bude ukázáno, co a jak dělat, nebo ve skupinkách, jež si jaksi navykly hovořit za "většinu", což šlo ještě nedávno, kdy nás spájel jeden jediný tlak shora, ale nejdé to už dnes. To skryté v nás je nebezpečné.

Redakce Vokna s nechulí sledovala způsob, jakým byla veřejnost informována o sporu pana Šabaty-a pana Cibulky. Jsme přesvědčeni, že zvlášť v takovýchto ožehavých případech musí být dbáno na co největší objektivnost a nezaujatost zpráv, na poskytnutí prostoru všem zúčastněným stranám. Nestojíme na straně Petra Cibulky, jak by se mohlo zdát, ale snažíme se, otištěním rozhovoru s ním, ukázat i druhý pohled na věc.

Ještě nežijeme v demokracii. Jinak by těžko byl Cibulka v televizi odsuzován jako ultrapravicová síla, protože nesouhlasí s tím, aby po minulých čtyřiceti letech stál v čele města člen Komunistické strany.

Z tisku se nejradšněji vyjádřily Lidové noviny. Nemáme ani tak na mysl rozbor Jiřího Rumla s doktorem Šabatou nebo úvodník Květy Procházkové "...nakazí celé město!", který je novinářsky nehodnotný. Jedná se o poslední slovo šéfredaktora Jiřího Rumla "Zloba není argument". Píše tu o svém příteli Dr. Jaroslavu Šabatovi. Na tom rozhodně není nic špatného. Zvláště když sám zdůrazní, že o brněnském sporu psát nebude, a to výslově. To ovšem v době, kdy tento spor kulminuje. Tedy o něm vlastně piše a zakrývá to větu, že o něm psát nebude. Článek je rámován tak, aby všichni věděli: Je tu někdo "čistý", to je zjevně Dr. Šabata, a někdo "nečistý", plný zloby, někdo, kdo potažmo zapříčinil i to, že se zhoršil zdravotní stav člena předsednictva FS Dr. Jana Šabaty, a na koho se vztahují závěrečná slova pana Rumla: "Všimněte si, že se nezmíňuji o Brnu, ale nemohu být zlucha, když člověk, kterého nezlomila ani nepokořila StB je vystavem takové zlobě z nevědomosti." Tedy pan šéfredaktor explicitně o brněnském sporu nehovoří, ale vlastně se v článku ničím jiným nezábývá. V Brně přitom zřejmě v tomto případě nejde o to, jaký kdo byl vloni a v roce šedesát devět, ale o to, jak se aktéři sporu chovají teď. Oslavná óda by se dala napsat i na Petra Cibulku, i on byl minulým režimem kaceřován a vězněn, jak známo. Z kontextu Rumlova článku však vyplývá, že metody Cibulky a zastánců jeho názorů jsou horší než metody bývalé StB! Ke sporu se vyjádřil i pan prezident Havel. Souhlasíme s tím, že o Brnu si mají rozhodovat jeho obyvatelé. V rámci důrazu na přesnost informací, kterou z jiných projevů pana prezidenta tak dobře známe, byli bychom přívítali, nějaké konkrétnější údaje o tom, jakou větu pan Cibulka zneužil a jaké sloveso změnil tak, že ta věta dostala zcela jiný smysl. Důležité také je, že podle našich zpráv v Brně k žádným pouličním bitkám ve skutečnosti nedošlo.

Postrádali jsme solidní deníkovou nebo televizní reportáž z Brna, která by lidem v ostatních částech republiky ukázala, jak Brňané smýšlejí nejen o Petru Cibulkovi, ale o celém sporu a hlavně o svém bývalém primátorovi. Varující je to, že nepřesnost informací a jejich jednostranné zpracování napomáhá předně těm silám, které jsou všeobecně nazývány temnými. Ty usilují o rozkol mezi námi, o zničení křehké jednoty v mnohosti, a využijí k tomu nejen naši měkkostí, "něžnosti", či jak to chcele nazvat, ale i naši radikálností.

-red-

Nejsem politik...

Rozhovor s Petrem Cibulkou se uskutečnil 18.3.1990 krátce po skončení setkání signatářů Charty 77 v Obecním domě v Praze. Diskuse se zúčastnili Ivan a Jarmila Binarovi, JUDr. Hana Marvanová, Iva a Mirek Vodrážkovi.

M. Vodrážka: Mohli bys trochu uvést situaci v Brně?

P. Cibulka: Mám dojem, že konflikt v Brně mezi Cibulkou a Dr. Šabatou především výběc není konflikt mezi dvěma osobami, kvůli nějakým osobním záležitostem, ale je to střetnutí dvou politických koncepcí a to, jakou politiku dále dělat, jestli demokratickou před tváří veřejnosti, pod kontrolou veřejnosti, kdy politici se za každý svůj krok, za každé své rozhodnutí zodpovídají veřejnosti, anebo politiku u nás tradiční: tzn. kabinetní, kdy lzeba i v zájmu veřejnosti (i když to je velmi diskutabilní), ale rozhodně za zájdy veřejnosti se rozhoduje za ní. Tito lidé si myslí, že veřejnost není dost zralá na to, aby sama poznala, co

je pro ní dobré, co je pro ní špatné a že oni jsou právě jako elita povoláni k tomu, aby společnost řídili. Já si myslím, že tohle je podstata, ale jinak ten problém je mnohem starší, jak jsem říkal na tom setkání Charty, kdy já osobně tento problém pocituj už od jednaosmdesátého roku, kdy jsem se vrátil poprvé z vězení, ale zřejmě je to ještě starší problém, kdy jsem najednou zjistil, že Charty sice má 1 000 nebo 1 200 členů, ovšem těch se nikdo nepřá a vlastně malá skupina ve vedení Charty, takové tvrdé aktivní jádro, určuje celou tvář Charty, její politiku, všechny její kroky, prohlášení k veřejnosti, aniž to s kýmkoli konzultuje. Už tehdy mě to začalo vadit, protože jsem měl pocit, že někdy by bylo vhodné aspoň teda ty problémy diskutovat, když už zřejmě je nemožné, aby v tehdejší situaci se všichni signatáři Charty podíleli na tvorbě nějakého rozhodnutí. I když v

pozdějších letech už tady byly vytvořeny určité politické a technické předpoklady k veřejné diskusi na stránkách České informace o Chartě, tak nikdy k tomu nedošlo. Já si osobně myslím, že nikdy nebyla chyb tyhle věci veřejně diskutovat. Tedy ovšem bylo velmi dobré možné tuhle nechat omkýt tím, že se vlastně o nechávání nejdá, ale je to vlastně využitou podmínkou v klerálních žijeme. Já si myslím, že ty podmínky tak zase špatně nebyly, aby se to nedalo ventilovat venku. Ta situace v Brně v O.F. jenom logicky navazuje na situaci v Charlé, protože ta kabinetní, vlastně hermetická politika vedení Charty a rozhodujících skupin v ní, ta vlastně se jenom překládá do O.F. Většinou tříčlenné idé, které dvanáct let takovými metodami pracovali v Chartě, zase změní jenom líamu a stejnými metodami pracovali v O.F. Takže těžko se divit, že tyhle problémy tady jsou. A to stejně dneska probíhá v O.F. Ze zahráčí plíží i Prahy určité množství techniky a určité množství finančních prostředků, v některých případech dokonce je uvedeno. Ze toho je pro Brno. Jako se jednalo o nějaké dolary z Kanady a přitom O.F. v Brně nikdy nici nedostalo. To co procházelo témito lidem 12 nebo 13 let, tak jim prochází i dospoucí. Jako, jak bývalý člen kontrolní komise, jsem tuhle věc napadl už někdy 23. prosince '89, kdy jsem kritizoval Jana Sternu mladšího, který je zodpovědný za hospodaření a rozdělování techniky, nebo byl v té době zodpovědný. On totiž neprozradil, že sněmu O.F. 23. prosince prohlásil, že technika a peníze proudí do Prahy ze všech stran a její množství roste geometrickou řadou, a nato jsem se já přihlásil a zaplatil jsem se ho, proč tedy, když je to s tou technikou a finančemi tak dobré, proč tedy do Brna ještě z Prahy neplíše ani šroubek. On na to odpovídá, že 6. ledna se všechno bude rozdělovat, tak je prostě přijedeme a že dostaneme to, co bude potřeba. Takže jsem 6. ledna přijel s nákladem autem a nedostal jsem opět ani šroubek. Takže jsem v podstatě kritizoval tyto poměry od začátku a stal jsem se na návrh Stanislava Devátého členem kontrolní komise, která právě tehdy hospodaření s technikou a finančemi mála prověřit. Přestože jsem byl včera, na návrh Jana Urbana, vyklučen z kontrolní komise*, aniž on teď důvod, tak do včerejší kontrolní komise nici nezjistil. Do dneška nevím, co se s tou technikou, která sem přišla v listopadu a v prosinci '89, stalo.

[* S. Devátý sám ukončil svou činnost později v kontrolní komisi koordinačního centra O.F. v Praze z důvodu, že demokracii nelze nastolovat nedemokratickými prostředky M.V.]

L. Vodrážková: Odkud máte techniku ve vašem tiskovém sídlošku?

P. Cibulká: Navážali jsme kontakty s Oftory v západní Evropě, sehnali jsme auto a začali jsme prostě jízdit po Evropě sami. V podstatě jsem to dělal já se svou spolupracovnicí Bohunkou Jurkovou, popřípadě s lidicemi, a během několika týdnů jsme sehnali vybavení, které si myslíme je dostatečné na to, abychom vedli předvolební kampani v krajském médiu.

L. Vodrážková: V Praze se tvrdí, že jsi to vybavení zabavil z toho důvodu, že to je tvoje vlastní. Je to tvoje vlastní nebo O.F.?

P. Cibulká: Předešlým je to zapůjčeno. Radě O.F. patří jen dva počítače dodané z Itálie. Ostatní je napsáno na mě, ale slouží to informačnímu a tiskovému centru O.F., Mečová 5. Samozřejmě, když by rada O.F. zlikvidovala naša ITC, tak O.F. IIC odchází; sice ne do ilegality, ale do soukromých prostorů, a budeme pokračovat dál v kampani za demokratizaci poměrů v Brně.

M. Vodrážka: Co kritizuješ konkrétně na práci rady O.F. v Brně?

P. Cibulká: Do čtvrtka 15. 3. jsem byl členem rady O.F. takže jsem se na tom kabinetním rozhodování sám podílel, i když jsem většinou proti němu velmi kriticky vystupoval. V podstatě jsem nesouhlasil ani s tím principem kooptací, který jsem od samého počátku považoval za nedemokratický a spíš jsem si myslí, že je potřeba udělat urychlěně doprovodovací volby, když už se jednalo o částečnou rekonstrukci. Kooptace se prováděly takovým způsobem, že Itbaa odpoledne bylo zasedání rady a bylo řečeno, že Praha žádá nahlásit jména poslanců. Takže se prostě určilo několik lidí a druhý den se telefonovala jména do Prahy. Veřejnost nebyla informována ani o tom, že se připravuje nějaký výběr poslanců, vůbec neměla možnost se vyjádřit k navrhovaným poslancům nebo navrhnut svoje kandidáty na poslance, a navíc skupina kolem Dr. Jaroslava Šabaty, to byla vlastně celá rada, protože opozice vůči Dr. J. Šabatovi byla skoro nulová. V podstatě od ledna jsem vystupoval proti této praktikám já a určitý oponent Dr. J. Šabaty, Michal Dymáček, ho rovněž kritizoval, ale velmi opatrně. Michal Dymáček se snaží vždy mužem řídit, za každé situaci a to se mu dařilo vzhledem k tomu, že jsem tam byl taky já. Když jsem někdy náhodou nepřišel na radu, tak M. Dymáček se mi pádem posunul na krajní klidu a bylo s ním zučítováno podobně jako vždycky se mnou v těch situacích. Mne vadi na politice Dr. Jaroslava Šabaty a jeho skupiny, že absolutně ignoruje přání nebo názor veřejnosti. Rozhoduje jednak o tom, kdo bude nebo nebude poslancem, kdo půjde do lederálu, kdo do ČNR, kdo na NTV. Rozhoduje o tom, jestli primátor zůstane nebo nezůstane ve funkci, o tom, kdo bude předsedou krajského NV. Tady bych chlub dal, že primátor je komunistka a předseda KNV je Dr. Přikryl - člen Obrody, takže ta špička brněnské reprezentace jsou bud komunisté nebo exkomunisté. Stejně tak rozhoduje o tom, kdo bude nebo nebude krajským náčelníkem SNB...

M. Vodrážka: Nevztahuješ všechno příš na Dr. Šabatu? Spousta věcí byla dohodnuta u kulečného stolu za přítomnosti politických stran.

P. Cibulká: Já nevím, o čem se dohodují u kulečného stolu, tam jsem nikdy pozván nebyl, ale vím, jak o tom rozhodovala rada v Brně. Za socialisty jsme samozřejmě nerohodovali, ti si tam učovali svoje kandidáty, ale vím, že O.F. rozhodlo za sociální demokracii v případě Jaroslava Mezníka, kdy se nikdo sociální demokracie neptal, jestli chce, aby jí ve lederálu reprezentoval Jaroslav Mezník, nebo nechce. Prostě tam byl navržen a stal se poslancem. Stejně tak je to případ Jana Šimse, který jako člen sociální demokracie byl dosazen do rady; ovšem sociální demokracie ho tam nedosadila. Toto tam dosadil Dr. Jaroslav Šabata a sociální demokracie se od Jana Šimse distancovala. Dokonce, po jeho hrubých útocích na Michala Dymáčka a na další členy parlamentu a rady, proti němu zavedla disciplinární řízení a pozastavila mu členství v sociální demokracii, ale to Dr. Jaroslavu Šabatovi nebránilo, aby Jana Šimse v radě ponechal, pěstože tam za sociální demokracii už vůbec nemohl být, a navíc Jan Šimsa jezdil Brno reprezentovat do Prahy na sněmy. Já si myslím, že to je klasická ukázkou manipulace za zády veřejnosti.

M. Vodrážka: Praktiky, které kritizuješ, jsou praktiky, které používalo i O.F. v Praze a proto taky bylo pro ně kritizováno. Pěstože nedošlo k tak vyhořenému sporu. Jak si vysvětluješ, že v Praze k němu nedošlo a v Brně ano? Je tam veřejnost tak radikální?

P. Cibulká: Já si myslím, že situace je v Praze horší než v Brně, méně demokratická. Manipulace je tady mnohem výraznější a mnohem respektuďejší. Ovšem v Praze byl vyleten velmi rychle např. problém primátora a možná jiná další opatření byla provedena včas. Mám pocit, že komunisté nebo exkomunisté němají v Praze tak silnou nebo dominující roli jako mají v Brně. Veřejnost v Brně je vlastně trošku rozhořčena tím, že se

tam mnoho vlastně nezměnilo, že většinou vše zůstalo při starém. Tak jako kdysi komunisté rozhodovali za lidí a mluvili za lidí. Dnes O.F. za lidí rozhoduje, ovšem nechá lidí mluvit to, co chce. Takže posun v tom je, ale o demokratizaci se hovořit nedá.

Ale abych se vrátil k tomu, proč situace v Brně nabyla tak ostrých tvarů. Já si myslím, že to je právě ta otázka primátora. To, že O.F. podporilo primátora ve funkci, to ještě dále prohlubilo nedůvěru veřejnosti k O.F. Na vysvětlenou musím uvést, že někdy v listopadu nebo v prosinci byla brněnská veřejnost z 80 až 90 procent za O.F. a plně mu důvěrovala. Před měsícem, tzn. ještě v dobách, kdy tahle krize většinu na veřejnost neprorikla, tak podle průzkumu veřejného mínění bylo pouze 23,8 procent lidí odsouhlasilo volit O.F. Já si myslím, že to samo o sobě napovídá o tom, že politika O.F. vedla k politickému bankrotu. Potom potvrdily ing. Pernicu ve funkci a já si myslím, že to byl vlastně ten katalyzátor, který situaci tak rychle radikalizoval, že veřejnost prostě na to reagovala na brněnské poměry velmi rozhořčeně. Tím nechci říct, že jižní Morava je nějaká Sicilia, spíš napak, idé jsou tam dost kdrni, ale pestro k nám začaly proutit davy lidí a zády vysvětlení, jak to, že O.F., které si klade za cíl demokracii a samosprávu, decentralizaci, kontrolu moci, referenda, atd., bez jakékoliv konzultace s veřejností rozhodně o tom, že komunistický primátor zůstane ve funkci. My jsme se snažili jím vysvětlovat důvody, kvůli kterým zůstal ve funkci, ovšem proti argumentům veřejnosti jsme byli bezmoci a předešlým jsme si uvědomovali, že pokud si drívá veřejnosti nepletí, aby Brno reprezentoval komunistický primátor, je potřeba jím dát za pravdu.

L. Vodrážková: Oni tvrdí, že za něj není nahrazen - nikdo, kdo by tomu mohl rozumět.

P. Cibulká: Když jsem jednal o tom, jestli postavit nebo nepostavit protikandidáta ing. Pernicovi, tak bylo známo pět kandidátů. Jednalo se o socialistu Jiřího Vencíka, lidovce ing. Trámeče, o Michala Dymáčka za O.F. - toho jsem navrhoval já. Michal Dymáček je bývalý studentský vůdce z 68. roku, člen Charty, 15 let bez zaměstnání, je to vědecký pracovník. Myslím si, že je to velmi schopný člověk, hlavně člověk schopný sestavit výkonné tým lidí. Za nezávislost tam byl navržen ing. Václav Čermák a počítalo se s ingarch. Chlupem. A myslím, že když se O.F. obrátilo na veřejnost, aby navrátila další, tak by těch kandidátů musely být desítka.

L. Vodrážková: Ing. Pernica ale odstoupil a byl znovu zvolen.

P. Cibulká: Ve čtvrtek 15. 3. ing. Pernica odstoupil, ale ráda národního výboru ho plemiňovala, aby ve funkci zůstal. Já si myslím, že se strany rady to je nezodpovědné jednání. Protože demonstrace proti setrvání primátora ve funkci v Brně pokračují. Na poslední demonstraci přišlo v Brně asi 15 tisíc lidí. Kulatý stůl sice rozholil o setrvání primátora ve funkci, ovšem já si myslím, že kulatý stůl nemůže rozholovat za zády a proti vůli veřejnosti. A o ně se dnes už nedá pochybovat. Na náměstí Svobody, tzn. právě v centru, jsme postavili stůl a sbírali jsme podpisy pro a proti primátorovi a během asi týdne jsme sehnali asi kolem 20 tisíc podpisů a z toho bylo asi 40 - 50 pro setrvání primátora ve funkci.

L. Vodrážková: Proč se totež nevejdejí?

P. Cibulká: To je velmi jednoduché, protože v Brně je taková situace, že skupinu kolem Dr. Jaroslava Šabaty nemížímo veřejně kritizovat. V Brně neexistuje ani jeden deník, který by byl ochoten otisknout materiály, kritizující vedení O.F.

M. Vodrážka: V jakém poměru je TIS k O.F.?

P. Cibulká: Oni mají placený aparát a u nás není placen, kromě mě, nikdo. Ale u nás je zhruba 30 až 40 lidí, jsou to většinou studenti, důchodci, ovšem i lečto 30 - 40 lidí je rozděleno na několik pracovníků - tzn. rozmnožována, tiskárna, výpočetní stanice, autodispěše, kuchyně, informační telefonní linka, informátori pro styk s veřejností a redakce našeho zpravodaje. A vzhledem k tomu, že se u nás pracuje 24 hodin denně, tak když se to rozročí, je těch lidí skutečně málo. Hlavně je oslabeno našem redakční pracovníště. Ti lidé nejsou profesionální novináři. A je to na našem zpravodajce poznat. Obsahové prostě nemůže čelit kvalitě informací, které podávají profesionální novináři. Navíc nás zpravodaj vychází ve 2 - 3, zcela výjimečně v 5 - 10 tisících kusech. Zájemco lisy, deníky, podporující Dr. Jaroslava Šabatu, včetně Moravských novin, které vydává přímo družstvo Atlantis Jana Šabaty, mají náklad mnoha set tisíc výtisků. A proti tomu jsme v podstatě bezmoci. Stejně tak rozhlas a zejména televize podporuje Dr. Jaroslava Šabatu. Reditelka televize, paní Mikolášková, je dlouholetou přítelkyní Jana Šabaty a ve vysílání brněnské televize je to velmi významně znát.

H. Marvanová: Ale teď jste dostali v televizi oba dva příležitosti.

P. Cibulká: Dostali. Zřejmě paní reditelka myslí, že Dr. Jaroslav Šabata v otevřené diskusi zvítězí na celé Čáře. No, a výsledek zřejmě byl trochu jiný a tuhle příležitost jsme pak už nikdy nedostali.

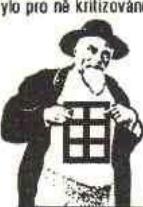
H. Marvanová: Ani Dr. Jaroslav Šabata?

P. Cibulká: Dr. Jaroslav Šabata dostal příležitost, ovšem znovu se mnou, ale tahle diskuse byla od samého počátku manipulována. On nebyl tak vystříhaný jako já. V podstatě u mě asi 50 procent materiálu vypadlo, takže jsem vlastně veřejnosti mohl seznámit se situací jenom zlomkově. A myslím si, že právě mnoho podstatných věcí tam zařazeno nebylo, možná i kličkových věcí. Ne všichni redaktori, kteří to uvádějí, od samého počátku veřejnosti manipulovali proti mně a ten konec - to byl vrchol, kdy označil mě a tu časť veřejnosti, která nás doporučuje, za ultrapravicové síly, což mě samotného překvapilo, neboť do té doby mně naopak zase jiní vycítili, že jsem ultralevicová síla. Ale kromě toho u mě bylo řečeno, že jsem anarchistka, takže zřejmě je možno nalepit na kohokoli cokoli, jenom když to poslouží k očerňání.

L. Vodrážková: Jaký byl obsah toho letáku, který byl vytisknutý a co to bylo za chybou?

M. Vodrážka: V článku otištěném ve Svobodném slově ze dne 13. 3. - Omluva na Hrad - se uvádí, že skutečně přiznáváš neplnosť vzniklou 'neúmyslnou změnou jednoho slovesa, jaž dalo třetí větě jiný smysl'.

P. Cibulká: Já v podstatě pěsňě nevím, co Václava Havla tek popudilo. Rozhodně měl pravdu v tom, že jsem neměl zvolejovat obsah privátního rozhovoru. Za to jsem se také předešlým omluvil. Ale co se týče toho slovesa, tak to jsem nepochopil. Václav Havel řekl ve Zlíně tohle: 'Je směšné, že vy chcete samostatnost Moravy, a přitom si nedokážete poradit s jedním primátorem'. A když jsem se vrátil z Zlína, tak jsem to řekl na schůzi O.F. informačního tiskového centra. A tam jeden nás člověk - Jaroslav Kroupa - tohle zaznamenal a sestavil z toho leták, ještě z dalších svých materiálů. Ovšem trošku změnil pořadí - v letáku bylo 'Ta si nedovedete poradit s jedním primátorem a to chcete samostatnost Moravy?' Řekl ve Zlíně president Václav Havel Petru Cibulkovi. Sloveso tu ale bylo stejně. Původně jsem se domnival, že se jednalo o jinou pasáž, ale nakonec se ukázalo, že se Václav Havel byl údajně informován o tom, že v letáku stojí: 'A to se nedokážete vypořádat s jedním primátorem'. Tak tohle rozhodně nebylo v tom letáku, a pokud lidé kolem Dr. Jaroslava Šabaty, nebo Dr. Jaroslava Šabata sám, informovali Václava Havla v tomto

smyslu, tak ho v podstatě mystifikoval.

J. Bíňová: Ty jsi nemohl zkontoval ten leták, to je přece strašná zodpovědnost – když to byl privátní rozhovor?

P. Cibulka: Mohl. Já jsem v podstatě až do toho rozhovoru ve Zlíně pořád ještě vnitřně nezvál jak na vědomí. že už to není Vašek Havel, ale že to je pan president Václav Havel. A tak jako jsem dlouhá léta, vlastně od 77lého roku řítil každou jeho knihu, každou jeho myšlenku všechny způsoby mezi lidí, tak jsem si myslí, že i toto je povinnost řítil mezi lidí. Změnu jeho statutu jsem ještě tehdy nezaregistroval. Ted už vím, že Václav Havel je kategorie jiných lidí a že není možno brát ho nadarmo do úst.

L. Vodrážková: Aby mu člověk tím nepodrázel nohy...

P. Cibulka: Jasné. Mno to právě nedošlo v tom momentě. Doulám, že to bude příště lepší.

M. Vodrážka: Mohl bys vysvětlit, jak to bylo s lyžickým napadením, kdo a kdy byl vlastně napaden.

P. Cibulka: Mohl, ale musím říct, co probíhalo předtím. Na předposlední sněmu byla uzavřena pod patronátem Jana Urbana dohoda mezi mnou a Dr. Jaroslavem Šabatou, která spočívala ve čtyřech základních bodech. Dr. Šabata byl ochoten tuhle dohodu uzavřít, pokud se mu všechny omluvy za termíny, které jsem použil, když jsem mluvil o jeho skupinu jako o klíče s malí. Na tuhle podmínu jsem přistoupil jen proto, aby O.F. v Brně zůstalo jednotně; já jsem skutečně přesvědčen, že ta Šabatovská malice a říčka existuje a má Brno pod kontrolou. A dále jsem musal slibit, že další případné sporové povahu pouze na pôdu O.F. Na druhé straně on zaručil, že nebude stát v cestě hluboké demokratizaci parlamentu a rady O.F. a že menší bude zaručen rovný přístup k publikacím možnostem jako má většina. Takže na tomto pódiovu jsme se dohodli, a to taky Jan Urban garantoval. To bylo v sobotu. V neděli na mimořádném zasedání rady v Brně. Tuhle dohodu schválila celá rada a v pondělí během televizní debaty v podstatě Dr. Jaroslav Šabata tuhle dohodu zrušil. On to teda oznámil až večer na zasedání rady, ale za zámkem si vzal moj o diskusní vystoupení v televizi debatě. Konkrétně to, co podle jeho slov dohodu zrušilo, byla moje výzva všem občanským fórum, aby se sešla a zvolila si svoje mluvčí a ty vyslala na zasedání parlamentu O.F. Brno, kde bychom se společně poradili, jak dál řešit vznikou situaci kolem primátora a vnitřní demokracie O.F. Dr. Jaroslav Šabata to považoval za zrušení dohody a prohlásil, že tu dohodu neuznává a že si nedokáže představit, jak bychom my dva mohli být společně na jednu kandidátku. A v podstatě říkal – bud já nebo on Já si naopak myslím, že když jsem se dohodl na nutnosti hluboké vnitřní demokratizace O.F., tak tuhle demokratizaci je možné provést pouze zde. Není možné přistoupit na představu Dr. Jaroslava Šabaty, že rada – z mého hlediska velmi nedemokratická – O.F. v Brně, bude řídit demokratizaci parlamentu a již demokratizovaný parlament pak v zvoni novou demokratizovanou radu. Tahle koncepce, si myslím, je úplně lilešná. Je to vlastně hra na demokracii.

JUDr. H. Marvanová: Ty jsi říkal, že jsi byl nucen uzavřít tu dohodu pod nátlakem.

P. Cibulka: Dr. Jaroslav Šabata si dal podmínu, že žádnou dohodu neuznává, dokud se mu neomluví a Jan Urban ho v tom směru podpoří.

L. Vodrážková: Ale to není nátlak.

P. Cibulka: V té Praze ten nátlak na mě vyvijen byl. tam byl tlak jak ze strany Jana Urbana, tak i Petra Kučery na to, abychom se za každou cenu dohodli. To byl velmi silný tlak. Stejně tak, jako byl nátlak to dvojnásobně jednání na radě. To nebyla prostá výměna názorů. Ale skutečně tlak na to, abych ustoupil ze svých pozic.

L. Vodrážková: Ještě se vrat k tomu lyžickému napadení.

P. Cibulka: Když jsem v televizi vyzval všechna O.F., aby se sešla a vyslala svoje mluvčí na zasedání parlamentu a stojnou výzvou jsem opakoval druhý den při úterní demonstraci na náměstí Svobody. To mělo za výsledek, že na čtvrtletním jednání parlamentu přišly asi 2 tisíce lidí. Do značné míry to byly mluvčí různých O.F. z Brna, z města bydliště a z pracovišť. Ovšem rada a parlament, tehdy pod plnou kontrolou Dr. Jaroslava Šabaty, prohlásily jednání parlamentu za uzavřené a vyzvaly tu čest veřejnosti, včetně mluvčích Občanských fór, kteří už byli přítomni, aby opustili jednání sám. Část těchto pozorovatelů zasedání parlamentu opustila, část odmítla opustit. Protože kolem parlamentu bylo několik tisíc lidí, tak rada a parlament nepožádaly bezpečnost, aby lidí vydala. Takže ti se zúčastnili parlamentu. To dále zosílilo situaci před Novou radnicí a na nádvori Nové radnice, protože lidé se cítí uráženi. Tím, že oni, jako mluvčí Občanských fór s mandátem nebyli připuštěni ani na jednání parlamentu O.F., svoji nelibost dávali najevo skandováním hesel – ‘Pernica ven, Šabata ven’. A na to zase odpovídali, Dr. Jaroslav Šabata a jemu oddaní, útoky na veřejnost shromážděnou na nádvori. Dr. Jaroslav Šabata, konkrétně lidí skandující ‘Šabata ven’, označili za nemyslící dár. Čímž dál situaci zosílili. A podobných útoků tam byla celá řada. Po skončení 7-hodinového zasedání parlamentu, někdy o půl druhé v noci, stále ještě bylo před vchodem do Nové radnice několik set lidí, kteří byli rozhořčeni jednáním parlamentu, který třeba kromě jiného hlasoval i o mém sesazení z vedení ITC, a o celé řadě věcí, které jsou veřejnosti přijímány s nelibostí.

L. Vodrážková: Bylo ti řídit různí, nebo to byl lidé kolem tiskového centra?

P. Cibulka: Byl tam i lidé přímo z našeho tiskového centra, kteří tam ovšem pracovali jako pořadatelství služba, a později se ukázalo, že byl vlastně tím rozhodujícím, co zahrálo Dr. Jaroslava Šabatu před lyžickým napadením. Protože oni kolem něho vytvořili kordon a umožnili mu nastoupit do našeho auta – auta Informačního a tiskového centra, a odvezli ho domů.

L. Vodrážková: Proč tedy říkal, že skupina Petra Cibulky napadla lyžicky Dr. Jaroslava Šabatu?

P. Cibulka: Tohle je zase verze Dr. Jaroslava Šabaty. Ještě k tomu bych chlèl říci toto. Dr. Jaroslav Šabata měl kolem sebe skupinu lidí, ovšem při odchodu se choval tak výzvavě, že ty lidí, kteří už byli tak dost na něho rozsezeni, tak vlastně na sebe pošívali. S tím on a jeho lidé ovšem kalkulovali. Např. Jiří Voráč požádal fotografy, aby šli s Dr. Jaroslavem Šabatou a všechno fotili. Já si myslím, že už tehdy bylo naprostě jasné, co by se mohlo stát a už to bylo připraveno k politickému zneužití, ze strany Dr. Jaroslava Šabaty.

L. Vodrážková: On přece nemohl vědět, že tam ti lidé čekají.

P. Cibulka: Samozřejmě věděl, že lidé po celou dobu skandovali různá hesla a výzvy, a navíc jeho informátorky ho po celou dobu informovaly jak situace vypadá.

L. Vodrážková: Jak jsi se choval Ty v tu chvíli?

P. Cibulka: Já jsem byl pořád v té zasedací místnosti.

L. Vodrážková: Takže Ty jsi nevěděl, co se tam venku děje?

P. Cibulka: Já jsem nebyl vůbec přítomen. To mě říkal až zpětně.

M. Vodrážka: Došlo tedy k nějakému lyžickému napadení nebo nedošlo?

P. Cibulka: Došlo k pokusu o lyžické napadení, kdy ten dav obklapl Dr.

Jaroslava Šabatu a skupinu, která ho chránila u toho auta.

JUDr. H. Marvanová: Já jsem mluvila s Dr. Jaroslavem Šabatou a on říkal, že do něho jenom strkali. Ale já jsem slyšela o jiných lyžických napadeních, jako že byl někdo zkopán a tak, ale nemluvila jsem s nikym, kdo to byl.

P. Cibulka: Co se týče dalších případů lyžického napadení, tak jí myslím, že to jsou už všechno pomluvy. A to, že Dr. Jaroslav Šabata veřejně mluví o tom, že k takovým napadením došlo, to si myslím, že zneuzívá situace.

L. Vodrážková: Jaký by mohl mít k tomu motiv, když je to chartista, člověk, který byl dlouho věrný a vši, jaké byly praktiky bývalého režimu?

P. Cibulka: Já si myslím, že ty důvody jsou jednoduché. Nemá podporu brněnské veřejnosti a snaží se získat politický kapitol tím, že mě a moje plátele a tu část brněnské veřejnosti využíti jako lyžického bojovníku a ultrapravicové sily a by srovnaní s nimi a se zvrstvou, které údajně páčíme, on vypadá jako velmi charakterní a uměrně politické středu, budící všeobecnou důvěru. Prosíte se stížit do této role. Je to však zcela lelešná, protože ještě 30. říjnu zveřejnil ve Svobodném Slově rozhovor, kde na prvním otázku: ‘Cítíte se komunistou’, odpověděl ‘Ano. Jsem komunistou, který byl ovšem v opozici vůči vedení komunistické strany, ne vůči straně’.

JUDr. H. Marvanová: Můžu uvěřit názor druhé strany? Ten závěr rozhovoru byl při překroucen redakc. Já sem s nimi mluvila lehky, jak to výšlo. A ty sám jsi říkal, že řebla brněnský Veřejník překroutil Tvůj rozhovor. Tleba proti němu využívat něco, za co on nemůže.

I. Bína: Zádá tiskovou opravu?

JUDr. H. Marvanová: Nežádá.

L. Vodrážková: Ale Petr taky nežádá o tiskovou opravu.

P. Cibulka: I když byl ten rozhovor překroucen a Dr. Jaroslav Šabata tehdy říkal, že je komunista, ale napak, že není komunista, tak to, myslím, není podstatné. Znám ho srovnat let a vždycky vystupoval jako komunista. Podstatné je, že vždycky říkal – ano, jsem nekonformní komunista.

L. Vodrážková: Na to má právo.

P. Cibulka: Jistě. Na to má právo, ale tady nejdě o to mu vytáhnout, jestli je nebo není komunista. Tady jde o to, jestli se dneska chová jako komunistický funkcionář, nebo ne. Já si právě myslím, že ta situace v Brně by nikdy nebyla taková jaká je, když on měl ty metody, o kterých tak halasné mluví, tzn. čisté demokratické metody, a nejedná jde o bývalý krajský tajemník KSČ. Tady není problém jeho stranická minulost, ale problém je dnešní způsob práce.

M. Vodrážka: Mě by zajímalo, když byl brněnský parlament ve čtvrtek 15. 3. rozšířen o 50 zástupců brněnských závodů, stalo se tak na základě toho faktu, zdaž zde byl někdo z jiných?

P. Cibulka: Já o tom nepochybujem, že to bylo na základě faktu, který jsem neustále na parlament využíval. V podstatě parlament v této podobě vznikl na můj návrh. Já jsem už někdy v prosinci řekl, že není možné pokračovat v dosavadní praxi, kdy se prostě scházeli lidé podle toho, jestli mají nebo nemají chuť přijít, takže to probíhalo tak, že prosíš několik desítek lidí se každý večer několik hodin hádat o různé věci a nemělo to naprostě žádný systém. Všichni mluvili o všem a většina lidí tomu nerozuměla. Takže jsem navrhoval, aby se utvořil parlament ze zástupců těchto stávkových výborů, studentů, umělců plus dalších silných O.F. Potom z nezávislých, tzn. z bývalých disidentů a dalších jednotlivců. Tent parlament by měl svoji radu, to by byl výkonný orgán a navíc jsem ještě chtěl, aby parlament vytvořil pracovní komisi, kde by se odváděvala většina prací parlamentu. Prosíš tak, jak to funguje všechna na světě. Ten parlament, který vznikl a do určité míry se využíval, ovšem vývoj ve společnosti byl mnohem rychlejší, takže parlament brzo zaostal za potřebami a hlavně za demokratizační požadavky náladami. A nakonec to vedlo do té krize kolem primátora. Kdy rada O.F. přesvědčila parlament, že je potřeba toho primátora podružit ve funkci tím, že nepostaří protikandidáta. Tím vznikla la parlamantní krize, kdy veřejnost ztratila důvěru k tomuto parlamentu. No a pak samozřejmě následoval boj za tu radikální demokratizaci parlamentu i rady. A jak parlament, tak i rada se tomu dosti uspěšně bránily. S tím, že samozřejmě demokratizaci nikdo nezamítl, to jasné není možné, aby byl někdo proti demokracii, ovšem neustále se odkládala. Až teď poslední čtvrték došlo k dost podstatné radikalisaci parlamentu, který nakonec zvolyli i novou radu. Takže dnes už tam je skupina kolem Dr. Jaroslava Šabaty nemá tak dominantní postavení, přestože je dost řebovská.

M. Vodrážka: Přesto nový 125 členový parlament vyslovil nesouhlas s rozhodnutím staré rady o likvidaci tiskového a inform. centra, protože podle právníků připomíná likvidační taktiku minulého režimu. V čem spočívala tato likvidační taktika?

P. Cibulka: Rada ve středu večer nám postě dozvěděla, přes svoji členku Hanu Holcnerovou a Václava Umlaufa a pracovníku Východočeské informační agentury Veselského, písemně rozhodnutí o tom, že nás rozpustí. Mě zavájuje vedení a prostory na Mečové 5 vrátí zpět národnímu výboru s tím, že už je daleko potřeboval nebude. My jsme toho odmíti, ovšem oni se s tím nespokojili, požádali okres VB – Brno I, aby postavil svoje příslušníky před Mečovou, abychom nemohli odvézt techniku do náhradních prostorů a pokračovat v činnosti. Členové rády, především Jana Holcnerová a Václava Umlaufa a člen parlamentu Jan Šabata, měli tak malou důvěru v příslušníky bezpečnosti, že sami s nimi stali celou noc před Mečovou a skutečně hádali, jestli se nesazíme něco odvězít. My jsme sice nic neodváželi, protože to ani nemáme zapotřebí. Většina techniky, jak rozmnožovací, tak výpočetní, je darována přímo našemu O.F. Ale měl jsem v úmyslu zabránit jejich likvidačním snahám tím, že jsme vytiskli na naši techniku několik tisíc letáků a plakátků a do rána jsme polepili celé město. Pak jísem musel brzo ráno odjet do Prahy, protože jsem byl pozván pražským koordinátorem O.F. v podstatě k reportu, kde jsem se měl zadpovídat za svoji činnost v Brně naší lidé na O.F. to uzavřeli, takže ta skupina, která měla provést inventarizaci naší techniky, nebyla vpuštěna, pak sice vpuštěna byla, ale to už byla připravena JUDr. Brázdová s plnou mocí, kterou jsem ji podepsal, a která jsem oznámila, protože já mám hmotnou zodpovědnost a nejem příjem, takže jsem mohl jakoukoliv revizi provádět. Oni na to přistoupili, revizi provedena nebyla a oni to odložili po mém návrhu. Já jsem se těsně večer vrátil, ale to už byla situace jiná, protože v té době proudily tisíce lidí k Mečové, kde nám vyjadřovaly podporu. Zhruba během toho dne přišlo 10 tisíc lidí podepsat podpisovou akci na naši podporu. Já mám dojem, že to přesvědčilo radu i parlament O.F., že bezistréře likvidovat naše ITC nemohou, a změnilo to zvlášně i vědomí řady členů parlamentu. V Praze to jedná bylo velmi konfrontativní, a v podstatě jednostranně orientované. Někdy jsem si připadal jako před tribunalem. Těch lidí, kteří byli ochotni se angažovat při naší obraně tam nebylo mnoho a tahe řebovice pokračovala po hodinu hodin. Odpoledne nakonec rada rozhodla, že bude do Brna vyslána pětičlenná komise, která by měla podat objektivní zprávu, jak situace v Brně vypadá a doporučit parlamentu O.F. Brno, aby bylo zasedání bud odloženo, nebo zajistěn klidný průběh

jeho jednání. Když komise dorazila na místo, zjistila, že situace není tak zdaleka katastrolická, jak se snášel. Dr. Jaroslav Šabata a Jan Šimsa vylíčí. Taře situce byla sledována v podstatě normálně, protože to, že před parlamentem stálo 1 nebo 2 tisíce lidí, to samo o sobě nemůže posouzeni jako důvod ke zrušení zasedání parlamentu O.F. Tam vše probíhalo normálně, s občasným skandováním lidí shromážděných před budovou Nové radnice.

[Poznámka M.V.: Výňatky ze zprávy kontrolní komise: 'Jednání probíhalo bez podstatných rušivých vlivů... hosté uvnitř salónu nerušili... hlasováním parlamentu nebyl vysloven souhlas s rozhodnutím rady ze dne 14. 3. o zrušení PIC Mečová, neboť nebylo dosaženo ani nadpoloviční většiny hlasů... celé zasedání parlamentu proběhlo podle zásad parlamentní demokracie.]

JUDr. H. Marvanová: Ty jsi v brněnském Večerníku řekl, že ta komise tam měla udělat pořádek, takže jsi ji napadl. Ale není to tak, že my jsme shledali, že je všechno v pořádku, a tudiž jako dovolené konání toho parlamentu. My jsme si uvědomovali, že nemáme žádnou pravomoc Vám do toho zasahovat. My bychom to nemohli zakázat, ani když to v pořádku nebylo.

P. Cibulká: Ale byli jste požádáni, abyste doporučili parlamentu, aby svoje jednání odložil. Já si myslím, že situace byla natolik normální, že vůbec nebyl důvod něco parlamentu doporučovat.

JUDr. H. Marvanová: Taky jsem to neudělala.

P. Cibulká: A navíc parlament sám rozhodl to, že to zasedání se uskuteční. Volba nových členů rady nedopadla pro žádnou stranu nejlépe. Protože jednak jsem vypadl já z nové rady, a jednak to nejmilitantnější klidlo Dr. Jaroslava Šabaty, to je on sám, Hana Holcnerová, Jan Šimsa a lidé z Obrody. Přesto složení rady není příliš příznivé lidem z mého okruhu, až na jednoho nezaválelého, to je šéf redaktor týdeníku Kurýr, Ladislav Venek, tak všichni ostatní lidé z rady jsou nakloněni Dr. Jaroslavu Šabatovi. Uvidím, jak se to bude dál promítat do další činnosti rady.

M. Vodrážka: Jaké jsou Tvoje konkrétní plány? Hovoril jsi o další manifestaci...

P. Cibulká: Zatím oba zástupci členy parlamentu O.F. Brno, já prozatím zástupcem vedoucím ITC a pokusím se toto centrum udržet i do budoucnosti. Když by to nebylo možné, tak jsme rozhodnuti přenést svou činnost do bytu a pokračovat.

M. Vodrážka: Myslíš si, že někde dálak zasadní chybu, co se týče např. určité militantnosti?

P. Cibulká: Vzhledem k tomu, že nejsem politik, jak neustále zdůrazňují, tak chyb dělám spoustu. Jednak nejsem taklik, taklikam, co si myslím. A někdy to není příjemně zrovna s nadějením. A jednak dělám spoustu chyb, které by politik nikdy neudělal. Jednak ten případ s Václavem Havlem, třeba i ty terminy klika a mafie, což sice si myslím, že je to hoté konstatování skutečnosti, ale v běžném poštovním slovníku se tyhle terminy rovněž nepoužívají. Asi by těch chyb byla spousta a zložné asi spousta chyb bude následovat, ale na druhé straně lidé oceňují, že nekalikují. Ze třikam, to, co si myslím, že jdu do toho napřímo, že nehrnu nic za jejich zadý. To je taky určitá deviza.

JUDr. H. Marvanová: Nevidíš nějakou příčinou souvislost mezi jednáním toho zlanaлизovaného davu, jak se označuje v novinách a tvém vystoupení? A udělal jsi Ty dosť proti tomu, aby ten dav to nechápal tak jednostranně?

P. Cibulká: Během zasedání parlamentu O.F., po kterém došlo k pokusu o Insultaci Dr. Jaroslava Šabaty, jsem několikrát vystoupil a mikrofonem jsem lidí poprosil, aby dodržovali pravidla běžné politické výměny názorů a vůbec politické kultury. Stejně tak na náměstí Svobody jsem vystoupil s projevem, to je o týden později, kdy jsem několikrát lidí vyzval k tomu stejněmu. Moje vystupování je jednoznačné z demokratických pozic, myslím, že nikdo nemůže vystopevat ani nějaké ultrapravicové rysy, ani nějaké teze permanentní revoluce. Žádám normální slušnou demokracii, samosprávu, decentralizaci moci a těžší rozhodování by mělo být dôležité. Zákon by v podstatě měl být takový, že všechno, co je možné, by se mělo dělat dole a teprve co není možno vyřešit dole, by se mělo delegovat nahoru. Takže ne jde, že je to dneska, že vlastně celrum rozhoduje skoro o všem, včetně dnešní doby, která hodně o demokracii myslí, a na té místní úrovni se vlastně potvrzuje úz rozhodnuté.

M. Vodrážka: Charismatická bytosí - kněz Václav Malý - Vás oba dneska vybídli k podání rukou a usmíření. Ty jsi ruku Dr. Jaroslavu Šabatovi nepodal se slovy 'Nejsem politik'. Nebylo už samotné vybídnutí už samotným nátlakem?

P. Cibulká: V té situaci bylo. Kdyby to udělal soukromě, tak by to zlejím působilo jinak, než před tisíci lidmi. K tomuto vyzvat je hrozně libivé gesto. A pro mě trošku lámalu něčeho ptes koleno.

M. Vodrážka: Ale pleso jsi tam šel.

P. Cibulká: Já jsem byl přesto ochoten Dr. Jaroslavu Šabatovi ruku podat, ovšem ne jako vůdci brněnské malice, ale jako Dr. Jaroslavu Šabatovi. Pokud on trval na tom, že se mu musím znova omluvit, tak jsem to odmítl. To raději pak budu tím špatným, nebo nevím jakým, prostě nebudu dělat věci, s kterými nesouhlasím. Já si skutečně myslím, že za tu situaci v Brně Dr. Jaroslav Šabata je plně zodpovědný, a to, že za zády veřejnosti rozhoduje o tom, kdo má být poslancem nebo nemá atd. atd. - to jsem podle mé laktá.

I. Binat: Jaké vidíš východisko z celé situace?

P. Cibulká: Já to vidím jednoduše. Za aj primátor musí odstoupit*, za b) je nutno provést hlubokou demokratizaci v O.F. a v radě. V podstatě třeba věc je do značné míry provedena.

[* primátor ing. Pernica 19. 3. odstoupil Pozn. M.V.]

kterak zabít čas...

11.4. Studio W, středisko MŠVV, Na Florenci 21, Praha 1, 19.30 - 23.50 pořad - 101. narozeniny Ch. Chaplinu jako alternativa 120. narozenin Leninových

12.4. Klub Delta - sídliště Dědina Praha 18.00
...a ještě jeden koncert před udušením!
Zadní vchod,
Uzené koleno band,
Bratrstvo,
Nemanželská šlechta,
Hrozně

14.4. OF Kolín - Zimní stadion v Kolíně 15.00

SHOW NA POČEST ODCHODU SOVĚTSKÝCH VOJSK

Panika, Bez ladu a skladu, Vítězko kvarteto, Nahoru po schodiště dolů band, Sbor kolinského anarchistického kroužku + překvapení vstupné 29 Kčs, pro příslušníky Sovětské armády v uniformách zdarma

16.4. Klub V Řeznické 19.30

Příšerné děti uvádějí Příšernou inscenaci - CUATROCASAS barevné kostýmy, živá hudba, 9 mrtvol na jevišti

16.4. Junior klub na Chmelinci 19.30 - Rolling Stones Revival Band

16.4. Hotel Tichý 19.00

Tři sestry, Orlik, Braník, Duni - pořádá společnost Svébyt

18.4. Studio W, středisko MŠVV, Na Florenci 21, Praha 1, 19.30

VÝQĚT ZJARA - Třetí multiintelektuální galapofad časopisu Qašnák

18.4. klub Delta - sídliště Dědina Praha 20.00

PIDZAMO PORNO - punk z Polska

18.4. VŠ klub Trojka 19.30

Vojančení Vladimíra Drhy - film, ve kterém režisér zachycuje absurditu vojenské služby v roce 1968

18.4. Třebíč - koncert

Šanov, Kdyby tisíc periskopů, Rozmazané děti, Zeměžluč

18.4. Junior klub Na Chmelinci 19.30 - PVO, Bad Beef Hat

18.4. Klub Futurum 20.00 - Majerovy brzdové tabulky, OZW

19.4. Branické divadlo Pantomimy

Tlačiči, postáváči a ti druzi - hraje B.B. DUC karikatura života na sídlištích

19.4. Junior klub Na Chmelinci Praha 19.00

ECHTI, Majklův strýček, Joseph Cíkán Band

19.4. klub Delta - sídliště Dědina Praha 19.30

Majerovy brzdové tabulky, Milé tváře, Tata Bojs

19.4. Lucerna - Praha 19.00

AKCE PUNK : volba miss punk '90

Tři sestry, Šanov, Svobodná Evropa Zóna A, Plexis, Pidzamo porno, Stand To Fall

ŠANOV : 20.4. Bratislava PKO

21.4. České Budějovice

1.4. Choceň - AKU - AKU

Indický festival s mezinárodní účasti:

21.4. v 18.00 hod. - Radiopalác, Vinohradská 1f, Praha

22.4. v 17.00 hod. - KD Semilaso, Palackého 126, Brno

24.4. v 18.00 hod. - KD Dopravních podniků, Bubenská 1, Praha

Program : - indický tanec

- tradiční indická hudba

- multi vizion show

- rozdávání präsadam

- přednáška - vědecká filosofie, karma a reinkarmace, jóga a vegetariánství, smysl života

informace - líf (02)821 438

JEDETE DO VÍDNĚ ? NAVŠTIVTE NACHTASYL !

(Stumperg, 53-55, 1060 WIEN)

začátky od 20.00

13.4. První dáma velké houslové Moravy ... a vůbec ...

IBITTOVÁ

25.4. Psí voják a jeho klavírní Corrida

ETOPOL

16.5. Kytarová slavnost pro jedno srdce a dvě ruce

DANDRTOVÁ